

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27Csp/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121410425
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121410425.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s.
IČO: 47 967 692, so sídlom Bratislava - Nové Mesto, Vajnorská 100/A, právne zastúpeného JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 3, proti žalovanému: Ľ. L., U.. XX.XX.XXXX, R. H. F., C. X, o zaplatenie 318,43 eur s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Máriou Šadlákovou

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 81,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne: zo sumy 42,25 Eur od 24.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 21,31 eur od 24.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 7,99 eur od 24.08.2019 do zaplatenia, zo sumy 7,99 eur od 24.09.2019 do zaplatenia, zo sumy 2,44 eur od 26.11.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Podaním doručeným na Okresný súd Banská Bystrica vrámci upomínacieho konania dňa 23.06.2021 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 318,43 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.12.2020 medzi postupcom Slovak Telekom, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu žalovanú pohľadávku. Telekomunikačné služby boli žalovanému poskytované na základe uzatvorenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku, na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný balík služieb a žalovaný sa zaviazala na pravidelné platenie ceny za poskytované služby. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby faktúrami :

Faktúra zo dňa 08.06.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 40,26 Eur s lehotou splatnosti 24.06.2019

Faktúra zo dňa 08.07.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 34,30 Eur s lehotou splatnosti 23.07.2019

Faktúra zo dňa 08.08.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 26,89 Eur s lehotou splatnosti 23.08.2019

Faktúra zo dňa 08.09.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 7,99 Eur s lehotou splatnosti 23.09.2019

Faktúra zo dňa 08.11.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 2,44 Eur s lehotou splatnosti 25.11.2019.

Žalovaný si neplnil svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradil vystavené faktúry ani napriek upomienkam. V žalobe tiež uviedol, že ak si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu, vypočítaná bola podľa tam uvedeného vzorca, pritom má za to, že zmluvná pokuta nie je neprimerane vyšším zabezpečením oproti výške zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

3. Súd vyhovel v upomínacom konaní žalobe vydaním platobného rozkazu, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, pričom žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 18.10.2021.

4. Z dôvodu neznámeho pobytu žalovaného súd doručoval žalobu zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu postupom podľa § 16 ods. 2 CSP v súlade s § 141 Vyhlášky č. 543/2005 Z.z. Žalovaný sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadril ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa tak stali skutočnosti tvrdené žalobcom a ním predložené listinné dôkazy.

5.1 Súd nariadil pojednávanie na deň 29.04.2022, na ktoré sa strany sporu nedostavili. Žalovaný mal predvolanie na pojednávanie doručené riadne (v zmysle § 106 ods. 3 CSP), na pojednávanie sa nedostavil, ani nepožiadal o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Žalobca mal predvolanie na pojednávanie doručené do rúk svojho právneho zástupcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 20.04.2022 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu.

5.2 Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to: č.l. 6 žiadosť o vrátenie zábezpeky, č.l. 7 výpoveď zmluvy o poskytovaní verejných služieb, č.l. 8 podací hárok, č.l. 10 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, č.l. 11 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, č.l. 12 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, č.l. 13 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, č.l. 14 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, č.l. 15 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, č.l. 15 potvrdenie o odovzdaní a prevzatí koncového zariadenia, č.l. 16 kúpna zmluva, č.l. 20 odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, č.l. 21 oznámenie o postúpení pohľadávky, č.l. 22 výzva na zaplatenie, č.l. 23 upomienka, č.l. 29 zmluva o poskytovaní verejných služieb, č.l. 31 výhody a podmienky skupiny Magenta 1, č.l. 32 zmluva o poskytovaní verejných služieb z 03.01.2018, č.l. 36 zmluva o poskytovaní verejných služieb z 24.02.2018, č.l. 37 dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb z 13.06.2018. Na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

6.1 Právny predchodca žalobcu - spol. Slovak Telekom, a.s. postúpil zmluvou zo dňa 03.12.2020 pohľadávky na žalobcu, a to vrátane pohľadávky voči žalovanému uplatnenej v tomto konaní tak, ako to vyplýva z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej datovaného dňa 21.12.2020. Žalobca je tak legitímnym právnym nástupcom svojho právneho predchodcu.

6.2 Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 01.12.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb- balík služieb Mobilný Hlas - Happy XL s dohodnutou dobou viazanosti 24 mesiacov. Následne dňa 03.01.2018 uzatvorili novú zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanému zriadené a sprístupnené služby Magio Internet L, Magio Televízia XL. Pre tieto služby bola dohodnutá doba viazanosti na 24 mesiacov. Predmetom zmluvy bolo aj poskytnutie koncového zariadenia Magio box s HDD. Dňa 24.02.2018 uzatvorili novú zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanému zriadené a sprístupnené služby Magio Internet L, Magio Televízia L. Pre tieto služby bola dohodnutá doba viazanosti na 24 mesiacov. Dňa 13.06.2018 uzatvorili dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanému zriadené a sprístupnené služby mobilný hlas - ÁNO L, s dobou viazanosti na 24 mesiacov.

6.3 Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému nasledovné faktúry za využitie služieb na základe zmluvy o poskytovaní služieb :

Faktúra zo dňa 08.06.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 42,25 Eur s lehotou splatnosti 24.06.2019

Faktúra zo dňa 08.07.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 231,54 Eur s lehotou splatnosti 23.07.2019

Faktúra zo dňa 08.08.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 26,89 Eur s lehotou splatnosti 23.08.2019

Faktúra zo dňa 08.09.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 7,99 Eur s lehotou splatnosti 23.09.2019

Faktúra zo dňa 08.11.2019 uvedená pod VS XXXXXXXXXXXX vo výške 2,44 Eur s lehotou splatnosti 25.11.2019.

7.1. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

7.2. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

7.3. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

7.4. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

7.5. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2, b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania, 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, [napríklad zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov] 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46, 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb, 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby, 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby, f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75, i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

7.6. Podľa § 44 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, údaje uvedené v odseku 2 môžu byť uvedené v ktorejkoľvek súčasti zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane všeobecných podmienok alebo cenníka; to neplatí pre údaje, ktoré musia byť výslovne uvedené priamo v písomnom vyhotovení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa odseku 1 písomná: a) lehotu prvého pripojenia k sieti, b) obmedzenia, ktoré podnik zavedie

na používanie podnikom dodaných koncových zariadení účastníkovi, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, d) cenu alebo zdroj, spôsob a možnosti získania informácií o cene, e) informáciu o zúčtovacom období a spôsobe fakturácie v prípade fakturovaných služieb, f) čas trvania zmluvy vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby.

7.7. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

7.8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7.9. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.10. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7.12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

7.13. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

7.14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

7.15. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

7.16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7.17. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8.1. Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci v zmysle § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. uzavretej, zo zmlúv o poskytovaní verejných služieb zo dňa 01.12.2017, 03.01.2018, 24.02.2018 a dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 13.06.2018.

Z pohľadu právnej kvalifikácie ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 OZ, nakoľko právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy ako dodávateľ - v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba, nepodnikateľ, v rámci osobnej spotreby. Z priložených faktúr vzťahujúcich

sa k zmluve je preukázané, že žalovaný svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas platiť cenu poskytovaných služieb v programe Magio televízia a Magio internet, nespĺnila, preto sa v tejto časti žalobca dôvodne domáhal súdnej ochrany. Cena za tieto služby bola vyúčtovaná faktúrami:

Faktúra zo dňa 08.06.2019 uvedená pod VS 8235706633 vo výške 42,25 eur s lehotou splatnosti 24.06.2019

Faktúra zo dňa 08.07.2019 uvedená pod VS 8237819747 vo výške 231,54 eur s lehotou splatnosti 23.07.2019 (21,31 eur za služby + 4,99 náklady vymáhania + 59,17 +138,07 zmluvná pokuta)

Faktúra zo dňa 08.08.2019 uvedená pod VS 8239954930 vo výške 26,89 eur s lehotou splatnosti 23.08.2019 (7,99 eur za HBO + 18,90 náklady vymáhania)

Faktúra zo dňa 08.09.2019 uvedená pod VS 8242113212 vo výške 7,99 eur s lehotou splatnosti 23.09.2019

Faktúra zo dňa 08.11.2019 uvedená pod VS 8246527216 vo výške 2,44 eur s lehotou splatnosti 25.11.2019

Faktúra zo dňa 08.05.2020 uvedená pod VS 8259839755 vo výške 9,31 eur s lehotou splatnosti 25.05.2020 (zmluvná pokuta).

8.2. Cena za služby činila sumu 81,98 eur. Služby boli žalovanému riadne dodané, skutočnosť, že žalovaný riadne dodané telekomunikačné služby v účtovanom rozsahu využíval, nebolo v konaní sporné. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný uvedenú sumu uhradil, a to čo i len čiastočne, súd čo do tejto časti žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel. Tým, že si žalovaný nespĺnil svoju povinnosť zaplatiť vyfakturované sumy za cenu spotrebovaných telekomunikačných služieb riadne a včas v lehotách splatnosti vystavených faktúr, dostal sa do omeškania a žalobcovi preto súd okrem nároku na zaplatenie priznanej istiny, priznal aj úroky z omeškania z každej dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti príslušnej faktúry, nakoľko tento deň je prvým dňom omeškania s úhradou konkrétnej faktúry. Výška úrokovej sadzby ECB k prvým dňom omeškania činila 0,00 %, preto po pričítaní 5 % v súlade s §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania pri všetkých faktúrach činí 5,00 % ročne. Úroky boli správne uplatnené, preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

8.3. Okrem ceny za služby boli uvedenými faktúrami účtované aj poplatky, a to náklady skorého vymáhania v sume 18,90 eur (fa č. 8239954930) a v sume 4,99 eur (fa č. 8237819747) .

8.4. Vo vzťahu k týmto poplatkom žalobca nepredložil žiaden dôkaz (cenník, tarifu), z ktorého by vyplývala výška tohto poplatku, preto súd nemal preukázané, na základe čoho uvedený poplatok práve v uplatnenej výške bol žalovanému vyúčtovaný. Zo žiadnej z predložených listín uvedený poplatok nevyplyva. Okrem toho treba dodať, že ide o poplatky sankčného charakteru, ktoré jednostranne určuje dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa privodiť ich zmenu, pričom spotrebiteľ tým, že podpísal zmluvu, musel prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom vrátane poplatkov za jednotlivé služby, ale aj poplatkov sankčného charakteru. Predstavujú "skrytú" sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu prevyšuje takéto náklady. Uvedené poplatky predstavujú možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa. Výška poplatkov podľa názoru súdu výrazne prevyšuje výšku, ktorú možno označiť za primeranú o to viac, že v tomto prípade nejde o poplatok, ktorý súvisí s rozsahom využívania služieb dodávateľa spotrebiteľovi, o ktoré má spotrebiteľ záujem, ale o poplatok (stanovený jednostranne dodávateľom v ním vydanom cenníku/tarife) určený výlučne pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom. Nakoľko zaplatením poplatku nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak, javí sa iba ako ďalšia sankcia za oneskorenie sa s platením za dohodnuté služby, podľa názoru súdu takéto dojednanie ohľadne poplatku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 OZ. Z týchto dôvodov súd nárok žalobcu v časti uplatneného nároku na uvedené poplatky aj s príslúchajúcim úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol. Na zdôraznenie vyššie uvedeného súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale

aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s "ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)". Súd preto žalobu aj v časti tohto poplatku spolu s príslušným úrokom z omeškania zamietol.

8.5. Čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 206,55 eur, túto súd považoval za nedôvodnú. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu strán zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - podnikateľom. Súd zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku.

8.6. Podľa žalobcu si tento uplatňuje zmluvnú pokutu vypočítanú nasledovne: zmluvná pokuta = základ zmluvnej pokuty - (počet dní uplynutých z doby viazanosti/ celkový počet dní viazanosti x základ zmluvnej pokuty). V prvom rade treba uviesť, že ako žalobca k výpočtu tejto regresívnej pokuty dospel, z akých údajov vychádzal, ako ju vypočítal v žalobe neuviedol a ani bližšie nešpecifikoval. Táto skutočnosť nevyplýva ani z predloženej faktúry, ktorou ju právny predchodca žalobcu vyfakturoval. Žalobca len v žalobe uviedol, že výška je vypočítaná podľa vzorca, ktorý tam uviedol, výpočet však súdu nepredložil, na pojednávanie, kde by prípadne toto mohol spresniť, sa nedostavil. V konečnom dôsledku tak žalobca nepredložil súdu žiadne relevantné skutkové tvrdenia, ktorými by takto žalobou uplatnený nárok odôvodnil, keď odôvodnenie výšky uplatnenej zmluvnej pokuty absentuje úplne a jediné, čo bolo súdu predložené ako dôkaz, je faktúra, ktorou ju (tiež bez bližšieho zdôvodnenia) žalovanému vyúčtoval. Žalobca nedosadil do vzorca použitého pre výpočet zmluvnej pokuty žiadne veličiny, a teda znemožnil súdu vôbec odkontrolovať, na základe akých "premenných" dospel žalobca práve k výške zmluvnej pokuty, ktorú si uplatňuje (najmä nie je zrejme presne koľko dní uplynutých z doby viazanosti žalobca do vzorca dosadil a či tento počet dní korešponduje so skutočným počtom dní trvania vzťahu). Podľa zmluvného dojednania, ak sa uplatňuje zmluvná pokuta z dôvodu nezaplatenia dlžnej sumy za poskytnuté služby, zohľadňuje sa počet dní do prerušenia poskytovania služieb, avšak nie je zrejme, v ktorý konkrétny deň k nemu došlo, a teda koľko dní z dojednanej doby viazanosti sa reálne "vyčerpal" a nie je tak jasný spôsob výpočtu zmluvnej pokuty. Ani z faktúr nevyplýva, kedy došlo k prerušeniu služieb, resp. jednej z dvoch služieb a či tieto boli prerušené naraz, ale každá v iný časový okamih. Vôbec nie je možné ani ustáliť, aká dlhá doba uplynula z dojednanej viazanosti z dôvodu prerušenia služieb, čo je ale základným údajom potrebným na dosadenie do vzorca pre výpočet zmluvnej pokuty. Ďalej tiež nie je jasné, ktorý z dvoch uvedených základov (v tabuľke č. 1) pre výpočet zmluvnej pokuty do vzorca bol dosadený - či pre prípad porušenia záväzku viazanosti jednej z dvoch služieb v balíku, alebo oboch služieb a tiež nie je ani odôvodnené, prečo sú uplatňované 2 zmluvné pokuty v rovnakej sume (po 100,27 eur) a ktorá a za aké porušenie má byť sankciou. Ani z popisu na faktúre uvedené nemožno vyvodit', keď popis uvádza, že ide o dve zmluvné pokuty, pri ktorých sú uvedené kódy či heslá, ktoré nie je možné priradiť k niektorému z dvoch aktivovaných balíkov služieb. Neunesenie tohto bremena, teda povinnosti tvrdiť a preukázať vyššie popísané podstatné skutočnosti, ktorými žalobca odôvodňuje opodstatnenosť žalovaného nároku, je pritom samo osebe dôvodom pre zamietnutie žaloby v dotknutej časti.

8.7. Súd však napriek vyššie uvedenému, posúdiac zmluvné ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty konštatuje, že takéto zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednáva, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty, čo je súdu známe aj z iných konaní totožného dodávateľa, kde sú predkladané dodatky k zmluve obsahovo totožné obsahujúce zhodné ustanovenie o zmluvných pokutách ako aj spôsobe jej výpočtu (vzorca). Vzhľadom na charakter dojednaní a jeho začlenením v texte právneho úkonu nemôžu byť žiadne pochybnosti, že predmetná zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednaní strán. O individuálnom

dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si zákazník zvolí určitú formu záväzku (jednu z ponúkaných možností), avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku, minimálne ich nemôže vylúčiť. Podľa názoru súdu v tomto prípade nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách či dodatkoch. Súd nespochybňuje fakt, že žalovaný porušila zmluvu v časti o povinnosti platiť za poskytnuté služby, avšak dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje za neprijateľné, a to z nasledujúcich dôvodov:

8.8. Na úvod súd uvádza ohľadne uplatnenej regresívnej zmluvnej pokuty totožného dodávateľa, resp. jeho právneho nástupcu, že táto bola už tiež opakovane súdmi v právoplatných rozhodnutiach posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka (napr. rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 12C/472/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/233/2016 a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/45/2018; ďalej rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6Csp/95/2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/22/2020, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 11 Csp/37/2020, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/199/2017 a iné). V tejto súvislosti nedá spomenúť aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/81/2017 zo dňa 23.4.2018, ktorý sa týkal veci skutkovo právne podobnej, kde a uvádza, že nepochybne bolo právom právneho predchodcu žalobcu ako poskytovateľa služieb zabezpečiť splnenie povinnosti odberateľa služieb - zákazníka, pričom zmluvná pokuta je jedným z vhodných inštitútov. Predmetom zabezpečenia v prejednávanej veci bola povinnosť žalovaného riadne a včas uhrádzať odplatu za poskytnuté služby ako aj povinnosť zákazníka po určitú dobu zostať v právnom vzťahu s poskytovateľom služieb a využívať dohodnutý rozsah služieb. Je však potrebné si uvedomiť, že všetky "výhody" ponúkané poskytovateľom telekomunikačných služieb či už zvýhodnená cena zariadení pre príjem služby, odlišné ceny elektronických služieb, určitý vyhradený objem hovorov a dátových služieb, prípadne hovorov za paušálnu sadzbu alebo voľných hovorov, tvoria bez pochyby ofenzívnu obchodnú politiku telekomunikačných operátorov v snahe získať zákazníka a zabezpečiť odbyť služby minimálne po stanovenú dobu.

8.9. Súd konštatuje, že dodávateľ sa síce snažil v zmluvnom dojednaní zohľadniť časový aspekt porušenia povinnosti žalovaného vyjadrujúci denné klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania služieb v dôsledku nezaplatenia sumy za poskytnuté služby. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia však nemôže ostať bez povšimnutia tiež výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku, pričom výška dlhu nie je vôbec zohľadnená pri výpočte zmluvnej pokuty tak, ako bola dojednaná. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ si svoj záväzok nesplní len v nepatrnom rozsahu, napr. z vyúčtovanej sumy neuhradí 1 eur. Zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby výšku pohľadávky vôbec nezohľadňuje. Zmluvná pokuta tak, ako bola dojednaná teda umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľov zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb. Sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute vždy musí tak zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Tieto parametre však v dojednanej zmluvnej pokute premietnuté nie sú. Spotrebiteľ, ktorý neuhradil z fakturovanej ceny za poskytnuté služby čo i len jeden cent a omeškal sa s úhradou 45 dní je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške ako spotrebiteľ, ktorý neuhradil žiadnu časť fakturovanej ceny za poskytnuté služby a doba jeho omeškania je oveľa dlhšia, hoci je zrejme, že závažnosť porušenia povinnosti nie je v oboch prípadoch rovnaká. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozba nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Vychádzajúc z premisy, že dojednaná regresívna zmluvná pokuta síce zohľadňuje časový aspekt porušenia povinnosti, nie však výšku dlhu, s ktorou sa spotrebiteľ ocitá v omeškaní, a teda na závažnosť porušenia povinnosti ako takej sa neprihliada, jedná sa podľa súdu (a bolo tak už opakovane judikované aj inými súdmi) o neprijateľnú, neplatnú zmluvnú podmienku, a teda žalobcovi z nej právo na plnenie neprináleží. Pre úplnosť súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v OZ, a to v § 52 a nasl. ustanovení OZ a ustanovenie o zmluvnej pokute je sankcionované absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní, nie je možné využiť

tzv. moderačné právo upravené v § 545a OZ. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietol.

9.1. Podľa § 255 ods. 2 CSP, k mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9.2. Úspech žalobcu predstavuje priznanie istiny 81,98 eur s úrokmi z omeškania, čo z celku predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 25,75 %. Úspech žalovaného predstavuje 74,25 %. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol v konaní úspešnejší a mal by proti žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania. Nakoľko však žalovanému podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli (nevyplývajú žiadne hotové výdavky ani trovy právneho zastúpenia), súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.